

Žijeme ve škole...

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

PROSINEC

Školní čertí rojení

Mistryně světa Terka Strejčková

Puzzlík je pátý nejlepší v republice

Vydělali jsme na dvě panenky UNICEFU

Žijeme ve škole...

Proběhlo

23.11. se konala schůzka s rodiči budoucích prvňáků

26.11. jsme připravovali výrobky na vánoční výstavu

26.11. byl odpoledne průvod adventních světýlek

27.11. vyrazila na exkurzi na MěÚ v Kouřimi 4.A

27.11. soutěžili ve florbale v Kolíně chlapci z 8. a 9. tříd

27.11. vyrazili školní turisté na trasu Kouřim-Ždánice

30.11. jeli zástupci redakce do Brna na vyhlášení výsledků celostátní soutěže Školní časopis

1. a 2. 12. proběhla úspěšně tradiční vánoční výstava školy- **Výtěžek 15 454 Kč bude vložen na účet SRPŠ, jen částka 1 500 Kč bude věnována tradičnímu partnerovi školy Hnutí Na vlastních nohou- Stonožka**

4.12. se ve škole na 1. stupni četilo

4.12. soutěžily ve florbale v Kolíně 6. a 7. ročníky

9.12. vyrazily na florbal dívky z 8. a 9. tříd

15.12. hrály florbal děti z 5. ročníku

16.12. končilo plavání pro 2.A a 3.A

17.12. končilo plavání pro 2.B a 3.B

18.12. proběhl na 1. stupni program Umíme si hrát a na 2. stupni akce Bavíme se sami- Vánoční anděl, vánoční besídka

Chystá se

21. a 22.12. máme ředitelské volno

23.12. - 3.1. vánoční prázdniny

4.1. jdeme do školy

7.1. se konají v 16.00 schůzky pro rodiče vycházejících žáků

15.1. proběhne zápis žáků do 1. třídy- od 13.00 do 17.00

21. 1. se koná pedagogická rada

Foto L. Kubelková, M. Bílková

Žijeme ve škole...

Jací byli čerti?

U nás byla večer jen nějaká obyčejná ženská. Filip 2.C

U nás doma byl nějaký děda a pak se z něj stal Mikuláš a dostal jsem tašku sladkostí. Marek 2.C

Já jsem byl v Praze. Lukáš 2.C

A čerti ve škole? Líbili se?

Ano, líbili se mi. Nejvíce se mi líbil čert s otevřenou pusou. 2.A Marta

Líbili se mi. Nejvíce Mikuláš. 2.A Luboš

Nebál jsem se. Nelíbilo se mi, jak čerti křičeli. Ale na čerty nevěřím. Pavel 3.B

Nelíbil se mi čert, který byl rudý. Trošku jsem se bál, když zvonili. Tadeáš 3.B

Já jsem se bála a brečela jsem. Líbil se mi andílek, ale jenom jeden. Ema 3.B

Trochu jsem se bála a málem jsem i brečela. Líbili se mi jenom andílci. Natálie 3.B

Čerti se mi líbili, ale bála jsem se, dokonce jsem brečela. Leonka 1.A

Nebál jsem se! Ani trochu! Nic se mi nelíbilo! Kuba 1.A

Bála jsem se, ale jen trochu. Nejvíce se mi líbilo, že jsme dostali „bombička“. Tereza 1.A

Kamiliny perly z 8.A

- Vzbud' mě v 16:10, jo? Ale je 16.48!
- Ty jo, já si na vlasy musím dát ještě ten vyživovací olej. No, tak to si tam rovnou můžeš dát benzín.
- On na mě hodil dveře.
- Já jsem zakopla o díru.
- Ty prase, padají ti lupínky na zem. To je dobrý, já to vyfěnuji.
- Dneska jsem snědla celý pytel brambůrek, ale nikomu to neříkej.
- Řekni mi nějaké evropské pohoří. Himaláje.
- Z čeho se vyrábí železo? Z písku.
- Já jsem vlastně služba... no jo, já si to vždycky uvědomím až ve čtvrtek... Jo, ale je středa.
- Jaké ovoce se nejvíce pěstuje v Evropě? Cibule.
- Proč mají země tak velké dluhy, když si ty peníze můžou vytisknout?

Žijeme ve škole...

Páté místo v ČR v soutěži Školní časopis roku

Minulý rok Puzzlík v krajském kole soutěže Školní časopis roku postoupil do celostátního kola, vyhlášení výsledků se konalo koncem listopadu v Brně.

A tak jsme vyrazili- já, Lucka Kubelková, Tomáš Chlubna a paní učitelka Bílková. Protože jsem trochu pomotala časy

odjezdu, byli jsme v Kolíně trochu dřív, takže jsme dlouhou cestu rychlíkem využili k odpočinku. V Brně nám počasí moc nepřálo, ale to nevadilo většinou jsme byli v budově. Vyhlášení se konalo v jedné brněnské škole, kde jsme se taky potkali s redaktory z Druhého patra! I oni se probíjeli do celostátního kola. Volný čas před začátkem jsme strávili čerpáním nápadů z ostatních časopisů, které soutěžily a byly zde k dispozici k prohlédnutí (bohužel balík časopisů naší kategorie -druhého stupně – pan pořádatel zapomněl doma). A co se dělo? Mimo jiné jsme šli na zajímavý workshop s nápady co a jak v novinářině. Pak následovala krátká přestávka a vyhlášení. Měli jsme opravdu velkou konkurenci, ale i tak jsme skončili na neuvěřitelném pátém místě. **Kamča**

Ostatní redaktori z povídali paní učitelku Bílkovou:

Kolik časopisů se účastnilo soutěže?

Celkem se zapojilo 209 časopisů rozdělených do tří kategorií- pro 1.stupeň, pro 1. a 2. stupeň zároveň a pro 2. stupeň a víceletá gymnázia. Není to rozdělení podle toho, kdo časopis čte, ale podle toho, kdo ho vytváří.

Co se posuzovalo?

Posuzovaly se všechny jednotlivosti a časopis jako celek- takže se přihlíží k obsahu, rozdělení rubrik, rozhovorům, kvalitě a množství fotografií, grafice a celkovému vzhledu, titulce...podstatné je, jestli je časopis původní (a to Puzzlík je), jestli jsou původní fotografie, jestli jsou autorské, nestažené z internetu (což taky máme téměř sto procentně), přihlíží se i k novinářské etice. Vše se boduje, maximální počet bodů je 100. Podrobné výsledky budou zveřejněny, pak uvidíme, co ještě můžeme zlepšit.

Jaké byly ostatní časopisy?

No musím říct, že úroveň je velmi rozdílná. Ale ony jsou i rozdílné podmínky vzniku, takže je to vlastně nesrovnatelné. Na některých školách mají totiž předmět mediální výchova. To znamená, že se tu učí, jak na reportáž, zprávu, fotky...Jinde, a to je i náš případ, se dělá časopis ve volném čase jako kroužek. A víte, že moc času na to, jak se co píše, není, učíme se letem světem nebo o víkendovém setkání, které je jednou ročně. Přesto texty jsou pěkné, daří

Žijeme ve škole...

se vám. I v grafice jsou velké rozdíly. Někde se o celkový vzhled stará pedagog, který učí informatiku, jinde děti (jako Tomáš). Někde mají speciální programy pro tvorbu novin, my pracujeme jen ve wordu, tady máme určité rezervy. Někde tisknou v tiskárně, protože je tiskárna sponzoruje nebo mají někoho, kdo jim pomáhá. Někde se tiskne ve sborovně jako u nás. Někde mají peníze od sponzorů na odměny, někde nic. Takže vlastně na to, že časopis vzniká jen z našeho nadšení, je 5. místo nádhera.

Byly nějaké odměny pro vítěze?

První místa dostala tisícovku, druhá 500 Kč a nějaké drobnosti v tašce, ty jsme neviděli ☺.

Jsou novináři zlí?

Tak se jmenoval workshop v Brně na vyhlášení výsledků soutěže Školní časopis. Přednášel nám zkušený novinář, který dnes vyučuje žurnalistiku na vysoké škole a v minulosti psal do MF Dnes.

Vyprávěl ledaco z novinářské praxe, třeba o skrytých kamerách, jak z osoby vytáhnout co nejvíce odpovědí, jak napsat sólokapry a další zajímavé věci.

Řekl nám, že není trestné lézt osobě do soukromí, když je to ve veřejném zájmu. Např. nějaký politik má milenkou. Pokud by šlo jen o jeho soukromí, mohl by se soudit a ten soud vyhrát, ale pokud jeho milenkou souvisí s nějakými podvody v politice, tak ten soud nevyhraje a ještě bude mít problémy. Takže tohle by měl novinář rozlišit. A uvedl i jiné případy.

Vyprávěl i vlastní zážitky. Jednou se dostal kvůli reportáži na hranu zákona. Vloupal se do skladu a vzal tam nějaké věci, které se týkaly určitého případu. A taky to tam vše se svou kolegyní nafotil. Nakonec se museli v novinách veřejně omluvit, ale hned vedle omluvy dali reportáž o celé akci, která dokazovala podnikatelské provinění, takže to žádná omluva v podstatě nebyla. Novináři totiž někdy odhalují různé nepravosti, i když pracují na hraně zákona.

Přednáška byla zajímavá. Někteří si stěžovali, že to nebylo dost zábavně podané, ale mně se to docela líbilo.

Jonáš

Štrúdlování pro dobrou věc!!

Ve čtvrtek 4. prosince jsme už podruhé pekli štrúdlu pro nadaci Unicef.

Každý, kdo adoptuje panenku Unicefu, zachrání život jednomu dítěti (vakcínou proti šesti hlavním

dětským smrtelným chorobám – spalničky, tuberkulóza, záškrta, černý kašel, dětská obrna a tetanus) a pomůže tak jejich rodičům překonat strach o zdraví svých dětí.

S vaší pomocí jsme prodali úplně všechno a vydělali částku potřebnou na adopci dvou panenek. Užili jsme si zábavu, vy jste si pochutnali a společně jsme udělali dobrý skutek.

Minulý rok jsme získali tři panenky – Stephany, Alenku

a Johnyho a letos přibudou do naší rodiny další dvě děti. Děkujeme za pomoc!

Příští rok před Vánoce štrúdlujeme zase!

Připravte si patnáct korun, zdražujeme! Potřebujeme zvětšit rodinu! :o

Třída 4.A, foto H.Kolpaková

Žijeme ve škole...

Návštěva Městského úřadu v Kouřimi

V pátek 27.11.2015 se naše třída 4.B setkala na Městském úřadu s paní starostkou Zuzanou Čihákovou.

Měli jsme možnost zeptat se jí na pár zajímavých otázek. Například: Jak je těžké pracovat na MěÚ? Bude se město rozrůstat? Bude v provozu koupaliště? Jak to vypadá s rybníkem Strašíkem? I když má paní starostka hodně práce a málo času, odpověděla nám na všechny otázky s úsměvem. Potěšilo nás, že se město bude rozrůstat, koupaliště obnoví provoz a rybníku Strašíku se vrátí život během pár let.

Na rozloučenou dostal každý z nás krabičku lentilek jako dárek. Marek Zálabák 4.B

Fotosoutěž skončila

Letos soutěžily snímky z míst, která jste navštívili o prázdninách. Soutěžit mohli žáci, ale protože snímků bylo málo, přidali se i pedagogové. Vítězem se stala Jana Štullerová z 5. třídy se svým snímkem z Barcelony Tančící fontána, na druhém místě skončil Jan Jírů z 9.B se zamračenou krajinou, o třetí místo se podělili Diana Šmigelská z 8.B, Ondřej Štuller z 8.A a pan učitel Čížek . M. Bílková

Na fotu vítězný snímek od Jany Štullerové a druhý Jan Jírů

Kamiliny perly podruhé

- Já se tak hodně otužuji, že jsem vyplácala všechnu studenou vodu.
- Ty mi budeš povídat o EU.... Cože? Vždyť já ani nevím, co to je.
- Co víš o Slovanech v Evropě? Sídliili mezi řekami Eufraut a Tigris.
- Jak zní infinitiv od "vidí" ? Je to s "t" na konci... „Vidíš.“
- Co se stalo s Ludmilou po její smrti? Strašila tam až do smrti.
- Jakým jazykem mluvíme? Staroslověnštinou.
- Věrozvěst je ten, kdo se umí přeměnit na kočku a psa.
- Paní učitelko, měla byste tu tabuli synchronizovat... Jo, ty myslíš zkali brovat.
- ČJ: Takže, ještě nám tu zbylo jedno sloveso, které ale určit nedokážeme, protože je to infinitiv. A sakra, já to dokázala.
- Tvoje vlásky půjdou do gulášku.

Zajímáme se o svět okolo...

Konečně jsem navštívila Jump park

Vyrazila jsem do Prahy do Jump parku oslavit kamarádovy narozeniny.

Dvě hodiny skákání byly dost vyčerpávající, ale velmi zábavné. Nejdřív jsme skákali do molitanu a to bylo super, protože jsme mohli zkoušet různé triky, které ještě pořádně neumíme. Potom jsme také na trampolínách hráli vybíjenou nebo jsme se na trampolíně zkusili trefit do basketbalového koše. Nakonec jsme byli na nejdelší trampolíně, která měřila zhruba 50 metrů (Bářin odhad ☺) a zároveň měla i boční trampolíny. A tam jsme toho zkoušeli hodně - salta nebo přemety (i o boční stranu). Kromě sportu tam také dělají osvěžující nápoje, my jsme si dali dokonce sedmkrát jahodový nápoj, kde byly kousky jahod, byl opravdu moc dobrý. Kdyby ste nevěděli, kde oslavit narozeniny, tak rozhodně jeďte do Prahy do Jump parku.

Text a foto Bára a Petra

A perlíme:

- Já v tom Londýně budu fotit úplně všechno. No jasně, to chci vidět, co bys tam fotila? Přijdeš k Eiffelovce, uděláš dvě fotky a tím to hasne.
- „Kdo to byli apoštolové?“ „To jsou ti ptáci!“
- „Já bych chtěla botox.“ „A to je co?“ „To je, když ti píchnou do rtu takovou látku a ty je máš plný.“ „To mě nezajímá, já chci vědět, co je to ten dortox!“

„Řekni mi, chlapče, proč ty v té škole dostáváš jen samé trojky a čtyřky?“ ptá se babička svého vnuka. „No nevím, asi ty lepší známky jdou na export.“

„Za kolik byste prodal toho papouška?“ „To je můj nejlepší exemplář. Přímo ho zbožňuju. Umí velmi dobře počítat a bylo by nejlepší, kdybyste se na cenu zeptal přímo jeho!“

Zajímáme se o svět okolo...

Martin Písařík

V pátek 20.11. jsme šli na koncert Martina Písaříka a skupiny Akustik.

Koncert se konal v rámci 9. kouřimského Podivování. Na koncertě zazpíval mnoho písniček, ale také nás pobavil svými historkami. Bohužel nepřišlo moc lidí, asi ho spíš znají jako herce. Hrál v seriálu Ordinace v Růžové zahradě a Doktoři z Počátků nebo v dětské filmové komedii At' žijí rytíři!. Také dabuje zahraniční herce ve filmech. Já jsem si koncert velmi užil, i přes malý počet diváků to bylo super.

Nehete

Fed Cup v O2 aréne

Normální nedělní ráno, probudím se s tím, že mě čeká líný nedělní den. Najednou táta zavelí „Jedeme na finále Fed Cupu,“ což je světové finále v ženském tenisu v Praze. Ještě v šoku sedáme s mámou do auta. Kdy? 14.a 15.11. 2015 v O2 aréně.

Přijeli jsme na místo kolem jedenácté, táta sehnal lístky. Kvůli bezpečnosti bylo všude plno policistů

se zbraněmi. Byl to finálový den a aréna praskala ve švech. Když jsme přišli, zrovna začínal zápas Kvitová - Sharapova, česká jednička proti ruské jedničce. Měli jsme výborná místa v 11. řadě. Super pohled na kurt, tenistky a jejich týmy, slavné lidi, fotografy, jestřábí oko a podáváče míčku. Chtěl jsem být jedním z nich, byly to děti. Zápas byl strhující, bohužel Kvitová prohrála. Teď bylo skóre Česko - Rusko 1 : 2.

Potom následoval zápas Plíšková - Pavljučenkova. Překvapilo mě, jak je ta hra rychlá, silová a jak hráčky vydávají zvuky, řvou. Jak zápas pokračoval a nervy pracovaly, tak byl řev hráček i v hledišti větší a větší. Když Karolína Plíšková vyhrála a srovnala na 2 : 2, tak mi skoro praskly ušní bubínky. Hala

byla na nohou, já taky a všichni jsme byli šťastní.

Bohužel jsme museli odjet před posledním zápasem - čtyřhrou . Ale jak všichni víte, Česko vyhrálo, potřetí v řadě, nejlepší na světě v ženském tenise. Jsem moc rád, že jsem tam mohl být. Fantastický zážitek a líná neděle to určitě nebyla. **Marek Ježík 5.A**

Vánoční výlet do Vídně se skauty

Bylo nás jedenáct. Tři světlušky, jeden skaut, šest skautek a jedna vedoucí. A vyrazili jsme 27.11.-29.11.

V pátek jsme v Praze přestali u příbuzné naší vedoucí. V sobotu v 3:30 jsme odjžděli do Vídně. Ve Vídni jsme byli v chrámu sv. Stefana, na vánočních trzích a v galerii Albertinum, kde jsou vystavené obrazy Edvarda Muncha , Pabla Piccassa, ale i jiných malířů. Večer jsme odjeli zpět do Prahy.

Velma Eva Kůsová 4.B

Zajímáme se o svět okolo...

Řehoř Jan Mendel a zákony dědičnosti

Gregor Mendel byl český (rakousko-uherský) vědec, zakladatel genetiky, který také objevil základní zákony dědičnosti.

Narodil se v roce 1822 v Hynčicích ve Slezsku malým zemědělcům. Vystudoval filozofickou fakultu vysoké školy v Olomouci, kde jeho práci významně ovlivnili profesori Nestler a Franz.

V roce 1843 přešel do kláštera, kde přijal jméno Gregor (Řehoř). Dále také studoval univerzitu ve

Vídni, obory matematiku, fyziku, chemii, zoologii a botaniku. Po návratu zpět se věnoval svému výzkumu dědičnosti na křížení hrachu. Díky tomu zveřejnil tři pravidla dědičnosti, které dnes známe jako Mendelovy zákony dědičnosti. První jeho zákon popisoval „uniformitu hybridů“ což znamenalo, že když křížíme například červeně a žlutě kvetoucí rostliny jsou všechny jejich květy červené, nebo všechny žluté (nikdy nemůže být třeba sedm červených a osm žlutých). Druhý je zákon o náhodné segregaci genů do gamet a třetí je zákon o nezávislé

kombinovatelnosti alel (neodhalil jsem, co to znamená). Byl dokonce zvolen viceprezidentem přírodovědného spolku v Brně. Nakonec začal pracovat na další práci, která se mu ale tak nepodařila, což znamenalo, že nabyl přesvědčení, že jeho pravidla neplatí. Jeho přínos pro biologii byl objeven až ve 20. století. Můžete také navštívit Mendelův rodný dům nebo „Mendelianum“ v Moravském zemském muzeu v Brně.

Text zpracoval podle internetu Marek

Představujeme-Shawn Mendes

Další současná zajímavá zahraniční celebrita je mladý Kand'an Shawn Peter Raul Mendes.

Tento mladý zpěvák se narodil 8.8.1988. Jeho příběh je dost podobný tomu Justina Biebera. Stejně jako Justin se narodil v Torontu v Kanadě a cesta ke slávě je identická. Justin nahrával covery na slavné písně na YouTube, Shawn je přidával na Vine. Tam ho „objevil“ manažer Andrew Gertler, s kterým zanedlouho podepsal smlouvu na album. Z alba s názvem Handwritten vyšlo několik hitů jako Life of the Party, Something Big nebo celosvětový hit Stitches. Tato skladba dobyla světové hudební žebříčky, nyní má kolem 106 milionu zhlédnutí na YouTube! Tento nový miláček holek je také objevem roku 2015. Na koncertech ho můžeme

vidět vždy s kytarou a sladkým úsměvem, proto si ho také Taylor Swift jednou přizvala na svůj koncert. Není se tudíž čemu divit, že na zdech náctiletých holek se objevuje čím dál, tím víc. A jelikož mezi ně patřím také, tak ti přeju Shawníku, ať se ti daří i nadále.....**Švarcka**

Zajímáme se o svět okolo...

Mít příbuzné v Anglii je fajn!

Poslední listopadový víkend jsme s rodiči letěli do Anglie za dědečkem. Dlouho jsem neletěla letadlem, tak jsem se trošku bála. Ale je to úžasný, když vidíš zem pod sebou!! Jen mě bolely strašně uši, jak mi zalehly. Těšili jsme se na to, že tam bude krásné počasí, protože to předpovídali, tepleji než tady. Houby. Přes Skotsko se prohnal hurikán a než jsme přistáli, počasí na jihu ostrova se změnilo.

Silný déšť, hrozný vítr 80km/h a jako bonus byl studený! To jsme mohli letět rovnou na Antarktidu! První den na ostrově, hlad, zima, až jsme se konečně dohrabali do teplé restaurace, indické. Tak jsme si dali indické jídlo. Mňam, mně chutnalo, tatškovi taky a mamce taky, ale mamka ráno vypadala jako křeček!! 😊 Otekla natřikrát, asi bude mít alergii na nějaké koření. A tak jsme po zbytek návštěvy jedli jenom obyčejné anglické jídlo, které mi taky moc chutná.

Když na pár hodin přestalo pršet, jeli jsme do Colchesteru v hrabství Essex (v tom hrabství

bydlí i dědeček). Je to nejstarší římské město na britských ostrovech. Určitou dobu bylo hlavním městem římské Británie a má titul nejstarší britské město a nejstarší doložený trh. Je to krásné, starobylé městečko, protože tu byli Římané, tak je tu hodně římských staveb, krásný hrad a taky hrozně moc obchodů !! Celé staré město je jedna velká nákupní zóna. Problém byl, že v pátek před odletem byl Black Friday - všechny obchody nabízely velké slevy, aby lidi nakoupili dárky na Vánoce, takže tam byla rvačka. Když jsme se s mamkou rozhodly v neděli, že budeme nakupovat, tak to byla hrůza, binec, kopy věcí na sobě. Jako by se obchody prohnalo stádo.

Jinak všude bylo vidět, že budou Vánoce, na náměstích, ulicích, obchodech. A navíc v domech mělo již hodně lidí postavený stromeček se světýlky. Tam se totiž zdobí celý dům se začátkem adventu.

Cesta zpátky úžasná, na palubě ani jedna letuška, ale jenom stevardi!!! Takže to byla nakonec pohoda, takové magické, vánoční, ale hlavně jsem viděla dědečka!

Text Saša, foto z rodinného archivu- hrad v Colchesteru a Saša s dědečkem

Lékař přiložil na zlomenou nohu sádku a přikázal pacientce, aby se sádkou nechodila po schodech. Za tři neděle při kontrole se pacientka ptá, kdy už může na schody. „A vy po nich nutně musíte chodit?“ ptá se lékaře. „Pochopte mě, pane doktore, já jsem po těch třech týdnech, kdy lezu domů po okapové rouře, už úplně ztrhaná!“

Myslíme si...

Byli jsme na Aldabře

V neděli jsem byl s mamkou a s Tomem na filmu Aldabra.

Příběh začíná tak, že vybuchla podmořská sopka a z její lávy vznikl ostrov Aldabra. Jeho zvláštností je, že se z něho ztrácí voda při odlivu.

Aldabra je přírodovědný film, ve kterém vystupují zvířata, která ten film vyprávějí.

Žije jich tam hodně - třeba želva Elvis, krkající Perutýnka ohnivá, krab kokosový Loupežník, žraločí Pobřežní hlídka, muréna Slizoun a další.

Byla to sranda, docela se mi to líbilo.

Ondřej Chlubna IV.B

Doktor Proktor a prdicí prášek

S kamarádem jsme se byli v kině na filmu Doktor Proktor a prdicí prášek.

Film je o bláznivém vynálezci Proktorovi a o dvou kamarádech Bulíkovi a Líze, kteří mu pomáhají. Bulík se přistěhuje do Osla se svou matkou. Potká Lízu při jednom shromáždění,

když podvodník Trán představuje objev, který opět ukradl našemu vynálezci.

Bulíkovi nedá spát Proktorův dům, a tak se tam s Lízou vydají. Dorazí právě ve chvíli, kdy doktorovi uletěl kus baráku.

Zkoušel svůj nový vynález. Objevil prášek, po kterém se hrozně prdí. Když ho na sobě vyzkoušejí, výsledkem je prd, při kterém je Bulík vystřelen ke stropu. Zkusí i větší množství a Bulík vyletí až do oblak. Proktor je spokojený a na

oslavu jim uvaří 150 cm dlouhý puding.

Trán už opět slídí, co by ukradl, ale nedaří se mu zjistit, na čem doktor pracuje. Tak nakonec nachytá první past. Jeho hloupí a tlustí synové Truls a Trym si odchytnou Bulíka a Lízu a chtějí od nich násilím získat prášek.

Bulík jim dá takové množství, že vyletí vysoko do nebe, a když se vrátí na zem, jsou ti dva dávno pryč. Druhou léčku jim připraví, když na policii přijde s tím, že Proktor je veřejně nebezpečný. Policisté doktora i Bulíka zatknou.

Následující noc se do jeho domu

vloupají Tránovi muži. Líza ale v domě přespí a zloděje oklame. Přesto se jim podaří získat recepturu a prášek se dostane do sériové výroby. Mezitím Proktor a Bulík utečou z vězení

přes kanalizaci. Při slavnostním představení prášku v NASA Líza odhalí, že prášek nefunguje, a Trán uteče do kanálu.

Tam ho sežere had, kterého kdysi dávno spláchnul záchodu a on v kanalizaci vyrostl do extrémních rozměrů. Proktor na vynálezu zbohatne a vyrazí do Francie hledat svou dávnou lásku.

Příběh byl moc srandovní a už se těším na další díly.

Text Jonáš, ilustrace internet

Ptáme se...

Malá, ale šikovná Tereza Strejčková - mistryně světa ve sportovním aerobiku

Terezu Strejčkovou nemusíme ve škole představovat. Už poměrně dlouho dělá aerobik a postupuje stále dopředu. Na mistrovství světa se probjovala ve své kategorii na nejvyšší příčce. Společně se svými spolutanečnicemi obsadila

1. místo. Na internetu proběhla zpráva: Překvapením večera byl tým z Corridooru, který se dostal na první pozice mezi skvělé australské týmy – jmenovitě Juránková, Herzánová, Strejčková, na druhém a třetím místě skončily závodnice z Austrálie.

A nás zajímalo:

Mistrovství probíhalo na Martiniku, ale někteří žáci určitě netuší, kde to je.

Martinik je ostrov u Střední Ameriky.

Jak dlouho se tam letí? Jaký je časový posun? Jak jsi to zvládla?

Letěli jsme pět hodin. Ze začátku mi moc dobře nebylo, ale měla jsem čtyři dny na vzpamatování, než se soutěžilo.

Těšila ses nebo jsi byla nervózní?

Netěšila jsem se, protože jsem byla šíleně nervózní.

Kolikrát jsi vystupovala?

Dvakrát.

V jaké kategorii soutěžíš? Kolik tam vystupovalo soupeřek?

Soutěžili jsme v kategorii kadeti 11-13 let, což jsou skupiny po třech, bylo celkem pět skupin. Soupeřky byly z Německa a z Austrálie.

Jaké postavení mají Češi v tomhle sportu? Dostalo se jich hodně takto vysoko?

Byli jsme nejlepší výprava, měli jsme nejvíc úspěchů - 19 zlatých, 8 stříbrných a 6 bronzových medailí.

Měla jsi tam někoho známého? Kamarádky?

Měla jsem tam kamarádky, co s nimi tancuju, a některé známé z kategorie seniorů, třeba Káju i Terezku Kudláčkovou (dívky od 17 let). Češi tam drželi dost pohromadě.

Dorozuměla ses s ostatními? Mluvila jsi anglicky?

Ne, moc ne, spíš mluvily holky.

Dobrodinka víla Fialína (pohádka)

Byla jednu jedna víla, byla to všemělka. Jmenovala se Fialína, měla ráda fialovou. Kdysi dávno Fialína vyrazila do světa. Za pár dní narazila na chaloupku, žili tam lidé, jmenovali se Skrčkovi a byli hrozně nešťastní, ale jedinou radost jim dělala dcerka Kateřina, nedávno jí bylo pět. Neměla maminku, ale jen tatínka a měla každý den k jídlu jen spálený toust, protože tatínek nic jiného neuměl. Když do pokoje vletěla Fialína a uviděla Kateřinu, jak je nešťastná, tak jí chtěla pomoc. A tak k ní přiletěla blíž, pozdravila ji. Kateřina nemohla uvěřit svým očím a začala šlet, Fialína ji ztišila, aby sem nevstoupil její tatínek, a vysvětlila jí, že jim chce pomoci, a Kateřina kývla. Ale dohodly se, že Fialíně půjčí domeček pro Katčiny panenky.

Fialína vařila, uklízela, prala a takhle to šlo celý rok, dokud si Katčín tatínek nenašel novou ženu. Tatínek s dcerkou byli rádi a Fialína taky, že udělala dobrý skutek. Kateřina vzala Fialínu a ukázala ji tatínkovi a řekla, že ona celý rok vařila, uklízela a prala. Tatínek s dcerkou a novou maminkou vzali Fialínu a pomohli jí vrátit se zpátky domů.

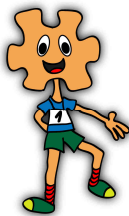
Text a ilustrace Viola Šedivá, 6. ročník

Mořská panna

Byla jednou jedna nádherná zlatovlasá mořská panna. Byla krásná, milá, hodná, pracovitá. Bylo to nejkrásnější stvoření na světě. Jmenovala se princezna Akvélie. Táta ji držel ve svém zámku, že až jí bude patnáct let, může plavat po celém moři. Akvélie se na své narozeniny velmi těšila. Když přišel ten den, princezna celá nedočkavá plavala k pobřeží. Když vykoukla, chytil ji někdo do sítě. Akvélie celá vyděšená kopala ocasem, mrskala sebou, ale to nepomohlo. Byli to zkušené rybáři, tak ji odnesli do zámku, kde byl zlý král. Ten, když ji viděl, tak se rozhodl, že si ji vezme za ženu. Akvélie naříkala a prosila, ale hodili ji do velkého akvária, kde měla počkat do svatby. Když přišel králův syn a spatřil ji, zamiloval se do ní a ona do něho. Pak ji potají v noci vylovil a odnesl k moři a ona ho za to políbila, a tak mohl dýchat pod vodou. Potom se vzali v podvodním zámku a měli pět krásných dětí. A žili šťastně a dlouho až do smrti.

Text a ilustrace Pét'a

Platí stále Já na bráchu, brácha na mě?

Můj vztah s bratrem není dokonalý. Na stupnici od 1-5 by byl za 3. Neustále se se mnou hašteří o různých blbostech (to je moje místo, to je moje čokoláda...). Neustále se mnou soutěží a je celkově obtížný. A leze mi pořád do pokoje! A: „Tomáši tohleto..., Tomáši támhleto...Šel bys se mnou... A všechno na mě svádí. Takže například ztratí se Milka čokoláda a on řekne: „To byl Tomáš, on to dělá vždycky!“ I když občas mi s něčím pomůže. Taky se mnou proti rodičům drží basu, když se nám nelíbí nějaký požadavek a někdy si dobře popovídáme. Ale když něco kutíme, často se pohádáme a to proto, že má neuvěřitelné požadavky a to mě vždycky vytočí.

Jonáš

Co na to brácha?

Můj bratr je otravný, protože mě neustále kritizuje. Třeba když zrovna teď píšu do Puzzlíku, tak mi říká, že tam mám chyby, a proto se s ním moc nebavím. Někdy mi vymaže moje referáty. Když hrajeme šachy, tak se pohádáme. Ale občas je hodný a pomůže mi. A někdy mi koupí něco dobrého.

Lucka a Tomáš

Malý bráška Tomáš:

Výhody ségry - Když jsou rodiče v práci, tak se o mně stará a vodí mě do školy. Lechtá mě. Hraje si se mnou. Někdy, když jsme sami doma, tak dělá dobrou večeři. Když někam jede, vždy mi přiveze suvenýr. Pomáhá mi s úkoly.

Nevýhody ségry - Furt mi vyhrožuje, že mi vylije na zeď lak na nehty, když budu zlobit. Vadí mi, že Lucka se neumí prát, takže s ní nemůžu bojovat. Je hrozný, jak je pořád nalezlá v koupelně. Furt mi dává pohlavky. Pořád si zpívá.

Ségra Lucka:

Výhody bráchy - Můžu si hrát na velkou ségru. Když mu někdo něco dělá, tak ho můžu bránit. Vždycky mě rozesměje. Můžu se s ním poradit o různých věcech. Když potřebuju pomoc třeba s balením dárků na Vánoce, tak mi pomůže. Zpíváme spolu nejmodernější písničky.

Nevýhody bráchy - Furt mi leze do pokoje i bez mého svolení. Furt by se jenom pral. Neumí mluvit potichu. Neustále mi leze do mobilu a na tablet. Občas mi dělá naschvály.

Moje druhé já

No ségra je prostě ségra, někdy je fajn, ale někdy bych ji nejradši zabila. Naše typická hádka je, kdo bude sedět vpředu v autě a Petra je schopná mě klidně podkosit, jen aby tam seděla ona. Nebo další hádka je o tom, kdo dá najíst kotěti nebo kdo ho vyhodí ven. Petra si o tom dokonce píše deníček, kde si zapisuje, kdo se naposled o kotě staral. Na druhou stranu mě moje sestra vždy podrží a brání mě (pokud tedy na mě není našťvaná, to se jí pusa nezastaví).

Když si uvědomíte, že až tady rodiče nebudou, tak budeme mít jenom jedna druhou, za nic bych ji nevyměnila! A navíc, neměla

bych se s kým poštuchovat.

Bára

Ondřej 4.B

Ségra trapička

Moje ségra se jmenuje Eliška a je o dva roky mladší. Pamatuji si ten okamžik, kdy jsem ségru spatřila poprvé, tehdy mi byly dva roky. Bylo to strašné, tatka mě chvíli držel v náruči, pak mě položil na zem a šel za Eliškou. Pořád si všímali jenom jí a já jsem byla jen Kamča. No, a od té doby jsem s ní začala mít takový horší vztah. Když jsme byly ještě malé, bylo to celkem v pohodě, ale Eliška, protože je mladší, samozřejmě za nic nemohla a ještě k tomu si pořád vymýšlela, takže, jak už to bývá zvykem, vždycky to odskákal ten starší. A když se všechno takhle motalo, všechno okolo Elišky, tak jsem si myslela, že když se budu chovat stejně jako ona, bude mi věnováno víc pozornosti.... to se mi však nepodařilo. A dnes? ... Nenávídím, jak jí jdu příkladem, je to hrůza, po všem se opičí a já už z toho můžu vybuchnout! Dělá to samé jako já, kupuje si stejné oblečení a to mě vážně štve. Nikdy si nejde za svým názorem. Pořád za ní musím vyřizovat všechno já. A když chci někam jít a Eliška by doma zůstala doma sama, tak nikam nemůžu. Dělá mi samé naschvály, ale ona to od toho dětství má tak dobře nacvičené, že mi vždycky provede něco tak, aby to rodiče neviděli, a pak když mi bouchnou nervy a už to prostě nevydržím, tak to prostě vypadá, jako že já za všechno můžu. Před rodiči si hraje na andělka, aby, když mi pak něco udělá, to nevypadalo podezřele, takže mě pak rodiče nic nechtějí věřit. Já se naše hádky snažím řešit domluvou, ale ona na mě prostě musí rvát. Takže my dvě se asi nikdy neshodneme. O našich problémech bych mohla psát knihy, ale tohle je jen takový nástin. Takže prosím VĚŘTE MĚ, protože já mám pravdu! :D

Kamča

Vánoční křížovka od Saši

Vánoční strom

Rýsování v matice

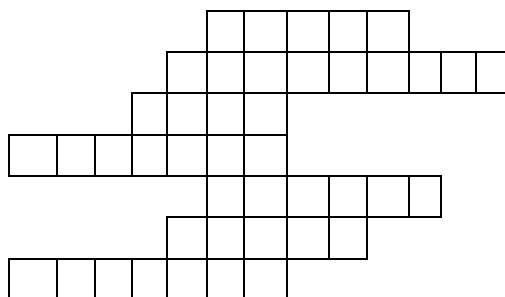
Co chrání svaly

Knihy abecedně složených slov

Chráněná přírodní oblast

Má vlast

Vánoční buchta

Kdo nosí dárky?.....

Ježíšek a Santa stávkují!

Tato novina se šíří světem jako lavina. Na facebooku člověk nevidí nic, než články o Ježíškovi a Santovi. Cože?! Vy jste o tom ještě neslyšeli?!

Ať chcete nebo ne, této novině se nevyhnete ani ve světě internetu, ani ve světě reálném. Když se prý údajně Ježíšek snažil dopravit do své tajné základny, cestou ho na Sněžce přepadl Santa. A nebylo to mírumilovné setkání. Santa si s sebou totiž ještě vzal navíc svých 500 elfů a 42 sobů, zatímco Ježíšek byl sám. Poté, co si vyměnili pár křivých slov, pustili se do boje. Ježíšek padl jako hruška ze stromu. Samotný Santa ho vlastnoručně udolal lízátkem k smrti. Jenže, jak vám už asi došlo, Ježíšek jen tak nezemře, když je vlastně mrtvý. Tak to pro Santu nebylo únosné. A

tak se dávní soupeři raději spolčili. Začali spolu spřádat plány útoku na Vánoce. Vážně! Prý toho už mají dost, toho, jak tenhle chce tohle a tenhle zas támhle to. A oni se mají na stará kolena rozkrájet nebo co? Náhodou, já ty dva dědy chápu! Vánoce jsou svátky klidu a míru, ale oni ho nikdy nemají. Ať si chudáci už odpočinou, zažili toho už dost. Ale letos ještě nééé. Já chci dárky!!!

Honza

Grafik a redaktor:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A,

Marek Čejka (Marek) 8.A,

Jan Bug (Honza) 8.A,

Kamila Holá (Kamča) 8.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 8.A,

Barbora Pavelková (Bára) 8.B,

Alexadra Rock (Saša) 6.tř.

Petra Pavelková (Pěťa) 6.tř.

Šéfredaktorka

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz